32004D0014

A TANÁCS HATÁROZATA
(2003. december 22.)
a Közös Konzuli Utasítás V. része (A kérelmek vizsgálatának alapvető kritériumai) harmadik albekezdésének módosításáról

(2004/14/EK)

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel a vízumkérelmek megvizsgálására vonatkozó egyes részletes rendelkezések és gyakorlati eljárások végrehajtási hatásköreinek a Tanács részére történő fenntartásáról szóló, 2001. április 24-i 789/2001/EK tanácsi rendeletre [1],

tekintettel az Olasz Köztársaság kezdeményezésére,

mivel:

(1) Az Európai Tanács tamperei, laekeni, sevillai és thesszaloniki ülésén felszólította a tagállamokat közös vízumpolitikájuk továbbfejlesztésére és a harmadik országokban lévő konzuli képviseleteik közötti együttműködés fokozására.

(2) Az illegális bevándorlásra vonatkozó adatok elemzése azt mutatta, hogy a rövid távú tartózkodásra jogosító (turista, üzleti, tanulmányi, munkavállalási, illetve családlátogatási célú) vízumokat veszik leggyakrabban igénybe a Schengeni Egyezmény szerződő feleinek területére történő szabályszerű beutazás, majd – a vízum lejártával – illegális ottartózkodás céljából.

(3) A bevándorlás kockázatának értékelése érdekében továbbra is szükségesnek látszik megerősíteni a helyi konzuli együttműködést annak meghatározásához, hogy a vízumok kiadásához milyen kiegészítő és/vagy pótlólagos okmányok megléte legyen szükséges, valamint a hamis, illetve hamisított okmányok hatékonyabb felderítését célzó közös mechanizmusok elfogadása tekintetében.

(4) A bevándorlási kockázat értékelésének alapjául szolgáló különféle tényezők közül alapvető fontosságú a diplomáciai vagy konzuli képviselet által a vízumkérelmező tekintetében lebonyolított személyes meghallgatás eredménye is.

(5) A diplomáciai és konzuli képviseleteknek ezért olyan helyzetben kell lenniük, hogy hatékonyabban gyakorolhassák a bevándorlási kockázatok értékelésére irányuló hatásköreiket.

(6) Az Európai Unióról szóló szerződéshez és az Európai Közösséget létrehozó szerződéshez mellékelt, Dánia helyzetéről szóló jegyzőkönyv 1. és 2. cikkével összhangban Dánia nem vesz részt e határozat elfogadásában, és a határozat vagy annak alkalmazása számára nem kötelező. Mivel e határozat az Európai Közösséget létrehozó szerződés harmadik része IV. címének rendelkezései szerinti schengeni vívmányokra épül, Dánia – az említett jegyzőkönyv 5. cikkének megfelelően – a határozat Tanács általi elfogadásától számított hat hónapon belül dönt arról, hogy saját nemzeti jogába átülteti-e a határozatot.

(7) Izland és Norvégia tekintetében e határozat az Európai Unió Tanácsa, valamint az Izlandi Köztársaság és a Norvég Királyság közötti, e két államnak a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló társulásáról szóló megállapodás [2] értelmében a schengeni vívmányok azon rendelkezéseinek továbbfejlesztését képezi, amelyek az említett megállapodás alkalmazását szolgáló egyes szabályokról szóló, 1999. május 17-i 1999/437/EK tanácsi határozat [3] 1. cikkének A. pontjában említett területre vonatkoznak.

(8) E határozat a schengeni vívmányok rendelkezéseinek továbbfejlesztését képezi, amelyben az Egyesült Királyság a Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyságának a schengeni vívmányok egyes rendelkezései alkalmazásában való részvételére vonatkozó kéréséről szóló, 2000. május 29-i 2000/365/EK tanácsi határozattal [4] összhangban nem vesz részt; ennélfogva az Egyesült Királyság nem vesz részt e határozat elfogadásában, és a határozat vagy annak alkalmazása számára nem kötelező.

[1] HL L 116., 2001.4.26., 2. o.

[2] HL L 176., 1999.7.10., 36. o.

[3] HL L 176., 1999.7.10., 31. o.

[4] HL L 131., 2000.6.1., 43. o.

(9) E határozat a schengeni vívmányok rendelkezéseinek továbbfejlesztését képezi, amelyben Írország az Írországnak a schengeni vívmányok egyes rendelkezései alkalmazásában való részvételére vonatkozó kéréséről szóló, 2002. február 28-i 2002/192/EK tanácsi határozattal [1] összhangban nem vesz részt; ennélfogva Írország nem vesz részt e határozat elfogadásában, és a határozat vagy annak alkalmazása számára nem kötelező.

(10) E határozat a 2003. évi csatlakozási okmány 3. cikkének (2) bekezdése értelmében a schengeni vívmányokra épülő vagy azokhoz egyéb módon kapcsolódó jogi aktusnak minősül,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

A Közös Konzuli Utasítás V. része (A kérelmek vizsgálatának alapvető kritériumai) harmadik albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„A diplomáciai vagy konzuli képviseletek viselik a teljes felelősséget annak megállapításáért, hogy fennáll-e a bevándorlás kockázata. A kérelmek vizsgálatának az a célja, hogy felderítse azokat a kérelmezőket, akik turizmus, tanulmányok, üzleti vagy családi tartózkodás ürügyén akarnak a tagállamok területére bevándorolni és ott letelepedni. Ennek következtében különös figyelmet kell szentelni a fokozott kockázatot jelentő »rizikócsoportokba« (például a munkanélküli személyek és azok a személyek, akik nem rendelkeznek rendszeres jövedelemmel stb.) tartozó személyek által benyújtott kérelmeknek. Ugyanezen célból alapvető fontosságot kell tulajdonítani a kérelmező személyes meghallgatásának, amellyel meghatározható az utazás célja. Lehetőség szerint a helyi konzuli együttműködés útján meghatározott további alátámasztó dokumentumok bemutatása is előírható. A diplomáciai vagy konzuli képviseletnek igénybe kell vennie a helyi konzuli együttműködést is annak érdekében, hogy eredményesebben felismerhetőek legyenek azon hamis vagy hamisított dokumentumok, amelyeket egyes vízumkérelmek alátámasztásaként nyújtottak be. Ha kétség merül fel a benyújtott iratok és alátámasztó dokumentumok hitelességét illetően – ideértve tartalmuk valósághűségét vagy a személyes meghallgatás folyamán elhangzott kijelentések megbízhatóságát érintő kétségeket is –, a diplomáciai vagy konzuli képviselet tartózkodik a vízum kiadásától.”

2. cikk

Ezt a határozatot az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetésének napjától kell alkalmazni.

3. cikk

Ennek a határozatnak a tagállamok a címzettjei az Európai Közösséget létrehozó szerződéssel összhangban.

Kelt Brüsszelben, 2003. december 22-én.

a Tanács részéről

az elnök

A. MATTEOLI

[1] HL L 64., 2002.3.7., 20. o.